

AHZÂB SURESİ 50. ÂYET (2)

(...dünden devam)

Bu âyette Peygamber (s.a.v.)'e, helâl olan kadınlar sayılmaktadır. Bunlar: 1) Hz. Peygamber'in, mehrini vererek evlenmiş olduğu eşleri, 2) Mülkü olan câriyeler, 3) Mekke'den hicret eden amca, hala, dayı ve teyzesi kızları, 4) **Ve kendisini karşılıksız olarak Peygamber'e hibe eden kadınlardır.**

Demek ki Peygamber (s.a.v.)'e, mevcut eşlerinden başka hicret eden amca kızları ve teyze kızlarıyla **ke** **ndisini mehirsiz olarak bağışlayan kadın da helâldir.** Peygamber isterse bunlarla da evlenebilir.

Âyete göre Peygamber (s.a.v.), mevcut eşlerinden ayrı olarak dilerse hicret eden amca, hala, dayı ve teyzesi kızları ve kendisini ona bağışlayan kadınlarla evlenebilir. Öteki kadınlarla ancak nikâh ve mehirle evlenir, fakat kendisini bağışlayan kadınla mehirsiz ve akitsiz evlenebilir. Diğer mü'minler de böyle kadınlarla evlenebilirler **ama kendisini bağışlayan kadınla akitsiz ve mehirsiz evlenemezler.**

Bu, yalnız Peygambere özgüdür. Allah'ın bu konuda öteki mü'minlere farz kıldığı şey, Nisâ Sûresinin 3-4'ncü âyetlerinde mü'minlere, hoşlarına giden bir, iki, üç ve dört kadınla evlenebilecekleri, bunlar arasında adâlet yapamayacaklarından korktukları takdirde bir tane almaları ve bir de câriyeleriyle yetinmelerinin uygun olacağı bildirilmiş ve evlendikleri kadınlara mehirlerini vermeleri, şayet kadınlar mehri bağışlarsa o zaman mehir vermeyebilecekleri buyurulmuştur. Başka âyetlerde de evlenilen kadınlara mehir verilmesi farz kılınmıştır. Ayrıca nikâh akdi için iki şahit bulundurmak da gerekir. İşte mü'minler, Allah'ın kendilerine evlenme hakkında farz kıldığı bu mehir ve şahit şartına uymak zorundadırlar. Şahitsiz ve mehirsiz kadın erkeğe helâl olmaz. Peygamber (s.a.v.), mehirsiz olarak kendisini Peygamber'e hibe eden kadınla şahitsiz ve mehirsiz evlenebilir. Bu, yalnız ona mahsustur. Böyle yapılması da Peygamber'in bir güçlük çekmemesi içindir.

Nikâhta mehir gerekir. Fakat kadın isterse mehrinden vazgeçer. Mehr istememesi, kendisini karşılıksız bağışlaması demektir. **Peygamber'in mehir vererek evlendiği ve evlenebileceği kadınlar sayıldıktan sonra kendisini hibe eden kadınların da ona helâl olduğu bildirilmiştir.**

Peygamber için böyle bir kadınla birleşmekte nikâh şart değildir. Çünkü nikâh şart olsa da bu, herkes için geçerli olur.

'Bir mehir kestiğiniz takdirde, henüz dokunmadan onları boşamışsanız, kestiğinizin yarısını verin. Ancak kadınlar vazgeçerler, yâhut nikâh bağı elinde bulunan kimse vazgeçerse başka' (Bakara: 237)

âyetinin gösterdiği üzere bir kadın mehrini kocasına bağışlayabilir. Akit esnasında mehir

kesilmemişse

mehr-i misl

gerekir.

Ancak Hz. Peygamber'e mahsus olmak üzere mehirsiz, velîsiz, akitsiz olarak kendisini bağışlayan kadınla evlenmek helâl kılınmıştır.

Ahzâb Suresinde Bazı âyetler vardır ki bunlar Peygamber'in kendi aile bireyleriyle ilgilidir. Meselâ normalde ölen kişinin karısı, isterse başka biriyle evlenebilir. Ama Peygamber'in hanımları evlenemezler. Çünkü Kur'ân'a göre onlar kamu mü'minlerin anneleridir:

“Peygamber, müminlere canlarından ileridir. Onun eşleri de onların anneleridir.” (Ahzâb: 6)
